PUSTIMĚŘSKÝ ZPRAVODAJ

Červenec 2013

Z obsahu:

Fotbal v Pustiměři oslavil 80 let
Akce MC Stonožka opět úspěšné
Aktuality z místní knihovny
V Pustiměři opět vlastní divadlo
Okénko ZŠ a MŠ Pustiměř
Hodnocení oddílu sportovního lezení
Hasičský kroužek
Vzpomínka na místního občana Jana Sedláčka
Vyšel Atlas Pustiměře

Bývalí hráči Pustiměře při vzájemném utkání v rámci oslav 80 let kopané v Pustiměři – 15. 6. 2013
Horní řada zleva: Kudýn, Přikryl, Smolák (v popředí), Gašparík, M. Zabloudil, Tilšer, B. Pospíšil, F. Zabloudil, Měšťánek, Snídal, J. Pospíšil, Mráz, Petříček, Sedláček (v pozadí), Gulázsi, Šoupal, Malý
Dolní řada zleva: Bašta, Šmehlík, Kaplánek, Hošek, Klíč, Nepovím, Šus, Rybárik, Smékal, Šedovič
Leží: Kvoch, Škůrek

Ocenění členové klubu v rámci oslav 80 let kopané v Pustiměři – 15. 6. 2013
Horní řada zleva: Jaromír Pospíšil, Roman Zbořil-člen výboru klubu, Ľudovít Gulázsi, František Malý, Vojtěch Koutníček, Pavel Holub-předseda klubu, Tomáš Měšťánek, Oldřich Kupka
Dolní řada zleva: Otakar Vávra, Zdeněk Šoupal, Vladimír Konečný

OBSAH

FOTBAL V PUSTIMĚŘI OSLAVIL 80 LET 2
NEJÚSPĚŠNĚJŠÍM DRUŽSTVEM FOTBALISTŮ MLADŠÍ PŘÍPRAVKA 5
Z AKCÍ MATEŘSKÉHO CENTRA STONOŽKA 6
PRVNÍ POLOLETÍ ROKU 2013 V OBECNÍ KNIHOVNĚ V PUSTIMĚŘI 7
110 LET PŮJČOVÁNÍ KNIH V PUSTIMĚŘSKÝCH PRUSÍCH 9
VEŘEJNÁ ČÍTÁRNA V PUSTIMĚŘI 11
ČTENÁŘSKÝ KLUB CRHY A STRACHOTY PŘI OBECNÍ KNIHOVNĚ V PUSTIMĚŘI 14
NOVÉ PUSTIMĚŘSKÉ DIVADLO 15
VÝTAH z AKCÍ ZŠ a MŠ PUSTIMĚŘ za 2. POL. 2012/2013 16
UMÍSTĚNÍ ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY V OKRESNÍCH KOLECH OLYMPIÁD 19
DEVÁŤÁCI ODCHÁZEJÍ … 20
HODNOCENÍ ODDÍLU SPL PUSTIMĚŘ 23
HASIČSKÝ KROUŽEK 26
BUĎME TRPĚLIVÍ VE FRONTĚ ZA ANIČKOU 28
"TO JE TAKOVÁ ŠKODA, ŽE SE TAK MÁLO ČTE," 29
PRVNÍ AVON POCHOD V PUSTIMĚŘI 32
PUSTIMĚŘSKÁ KREV NA MAĎARSKÉ HRANICI 33
KUDY KAM V NAŠÍ OBCI 40

Občasník OÚ Pustiměř, povoleno OkÚ Vyškov pod číslem OkÚ/04/95.

Redakce: Mgr. Vlastimil Smékal, e-mail: VlastecS@seznam.cz

Mgr. Anna Hrozová

Tisk: Moraviatisk Vyškov spol. s.r.o., Pustiměř 180

Za obsah odpovídá Mgr. Miloš Nevřala. Neprochází jazykovou úpravou.

FOTBAL V PUSTIMĚŘI OSLAVIL 80 LET

Sobota 15. června se nesla v Pustiměři v atmosféře fotbalových oslav. Slunečné počasí, stovky spokojených návštěvníků, skvělá atmosféra a kopec zábavy pro všechny věkové kategorie. Více si pořadatelé ani nemohli přát …

Místní fotbalový klub se rozhodl za podpory Obce Pustiměř oslavit 80 let od založení kopané v obci v r. 1933. V tomto roce byl založen SK Pustiměř, který se stal členem okresního sdružení fotbalových klubů. V r. 1948 byl SK Pustiměř sloučen s TJ Sokol Pustiměř jako sportovní oddíl kopané TJ Sokol. V r. 2006 byl oddíl kopané z místní TJ vyloučen. Jako reakce na tuto událost bylo v témže roce založení občanského sdružení FK Pustiměř, které je v současnosti úspěšným pokračovatelem fotbalové tradice v obci.

Fotbalový klub se k této významné události rozhodl připravit bohatý celodenní program. Všichni zájemci mohli v průběhu celého dne zhlédnout výstavu historických fotografií a trofejí, nebo si v případě zájmu prohlédnout interiér kabin. Fotbalisté dále vydali k tomuto výročí v nákladu 100 ks i publikaci „80 let fotbalu v Pustiměři“, která vystihuje bohatou historii tohoto sportu v naší obci a je doplněna množstvím unikátních fotografií. Kromě této publikaci si všichni zájemci mohli zakoupit i limitovanou kolekci minidresů k zavěšení do auta, které byly zhotoveny právě k této příležitosti. Pokud máte zájem o zakoupení tohoto zboží, můžete tak učinit na kabinách během mistrovských utkání. Zbývají poslední kusy!

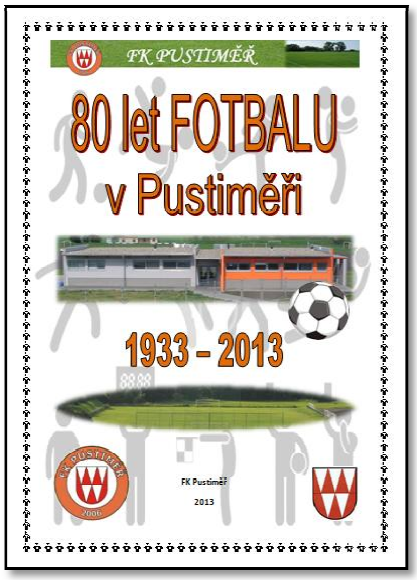

Dopolední program vyplnily utkání družstev našich nejmenších nadějí – starší a mladší přípravky, proti Bohdalicím.

Odpolední program zahájilo mistrovské utkání mužů "A" proti Vícemilicím. Domácí zvítězili po povedeném výkonu s přehledem 6:2, hattrickem se blýskl Smejkal, zbylé branky přidali Holub, Novák a Švehla.

Vrcholem programu bylo utkání bývalých hráčů Pustiměře, kteří zde působili především v 80. a 90. letech. Pozvání přijala řada bývalých hráčů, kteří se sjeli téměř ze všech koutů naší republiky. Nedílnou součástí mužstva totiž byli vojáci z povolání, kteří sloužili ve Vyškově a dnes bydlí v různých koutech Čech. Někteří pozvaní už kopačky neobuli, a tak svoje spoluhráče sledovali a povzbuzovali ze střídačky.

Do utkání nastoupili za „oranžové“ Daniel Bašta, Peter Gašparík, Tomáš Měšťánek, Ivan Mráz, Jiří Petříček, Jaromír Pospíšil, Emil Rybárik, Vlastimil Smékal, Jaroslav Snídal, Zdeněk Šedovič, Jaroslav Škůrek a Pavel Šus.

Horní řada zleva: Mráz, Snídal, Gašparík, Šedovič, Pospíšil, Smékal, Sedláček
Dolní řada zleva: Škůrek, Šus, Rybárik, Bašta, Měšťánek

Za „zelené“ Milan Hošek, Jaroslav Kaplánek, Jaromír Klíč, Jaroslav Kudýn, Ladislav Kvoch, Pavel Nepovím, Tomáš Přikryl, Pavel Smolák, František Šmehlík, František Zabloudil a Miroslav Zabloudil.

Horní řada: Konšel, Kudýn, Přikryl, M. Zabloudil, Tilšer, B. Pospíšil, F. Zabloudil
Dolní řada: Smolák, Kaplánek, Hošek, Klíč, Nepovím, Šmehlík, Kvoch (leží)

I když o výsledek „vůbec nešlo“, pro statistickou úplnost, „oranžoví“ zvítězili 4:3.

V poločase utkání byla oceněna další skupina zasloužilých funkcionářů a hráčů, kteří se podíleli a podílí na rozvoji místního fotbalu. K této příležitosti byly zhotoveny upomínkové plakety, které všichni ocenění obdrželi. Oceněni byli *Ľudovít Gulázsi, Vladimír Konečný, Vojtěch Koutníček, Oldřich Kupka, František Malý, Tomáš Měšťánek, Jaromír Pospíšil, Zdeněk Šoupal a Otakar Vávra.*

Zleva: Malý, Vávra, Gulázsi, Šoupal, Dorazil, Tilšer

Během celého odpoledne se zároveň uskutečnil ve spolupráci s MC Stonožka dětský den „Hurá prázdniny“. Pro děti bylo připraveno odpoledne plné her, zábavy a soutěží, skákací hrady, řetízkový kolotoč, houpačky, taneční vystoupení, malování na obličej, tetování, opékání špekáčků zdarma a bohatá tombola.

▲Daniel Bašta a Jiří Petříček

Po celý den bylo zajištěno bohaté občerstvení. Otevřeny byly tři výčepy, k chuťovému prožitku selátko opečené v peci, grilované klobásy a cigára a na večer i míchané nápoje.

Vstupné po tuto část dne bylo dobrovolné. Výtěžek ze vstupného bude věnován na potřeby Základní a Mateřské školy Pustiměř.

Večerní program vyplnila taneční zábava s brněnskou skupinou Panorama Band.

FK Pustiměř děkuje všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na organizování této akce a Vaší pomoci si velmi cení!

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍM DRUŽSTVEM MLADŠÍ PŘÍPRAVKA

Nejúspěšnějším družstvem FK Pustiměř se stala mladší přípravka, která skončila ve své soutěži na 2. místě, a to pouze kvůli horším vzájemným utkáním s Vyškovem "A".

Za *mladší přípravku* nastupovali hráči Daniel Barát, Ondřej Jelínek, Zdeněk Kleveta, Matěj Kostiha, Andrés Martínez Puche, Lukáš Olejník, Ondřej Oprchal, Lukáš Rak, Erik Schweidler, Max Schweidler, Vojtěch Šafář, Dominik Vojtek, Lukáš Votava a Matěj Zbořil, za *starší přípravku* Michal Čtvrtníček, Jiří Hučík, Patrik Klepáček, Adam Plhal, Martin Školař, Roman Špaček, Dominik Votava a Zdeněk Zlámal.

Kádr týmu *žáků* tvořili Kamil Alán, Roman Brandýs, Kamil Gryc, Tomáš Jachan, Jan Koudelka, Ondřej Krupica, Ondřej Malý, Kryštof Maňásek, Daniel Martínez Puche, Ondřej Nohel, Adam Popovič, Martin Pražienka, Tomáš Proch, David Valehrach, Vojtěch Zabloudil a Jan Zlámal. V některých utkáních nastupovali i hráči starší přípravky.

KONEČNÉ UMÍSTĚNÍ JEDNOTLIVÝCH DRUŽSTEV V ROČNÍKU 2012/2013

Družstvo	*Pořadí*	*Z*	*V*	*R*	*P*	*Skóre*	*Body*	*Vítěz*
muži "A"	6. místo	26	13	5	8	67:52	44	Letonice
muži "B"	11. místo	26	7	8	11	48:54	29	Komořany
dorost	6. místo	14	6	3	5	51:35	21	M. Málkovice
žáci	7. místo	18	8	1	9	94:41	25	M. Málkovice
st. příp.	4. místo	18	12	0	6	115:85	36	Drnovice
ml. příp.	2. místo	16	13	0	3	172:77	39	Vyškov "A"

Vysvětlivky: Z – počet zápasů, V – výhry, R – remízy, P – prohry

Nový ročník odstartuje v neděli 11. srpna, kdy muži "A" přivítají od 16:30 Pačlavice. Nováčky v OP budou Ivanovice n/H, které sestoupily z I. B třídy a dále vítězové III. tříd, družstva Komořan a Hodějic. Předzápas odehrají ve 14:00 muži "B" proti Pačlavicím "B", které postoupily ze IV. třídy. Derby s Radslavicemi je na programu v neděli 25. srpna a hraje se na domácím hřišti. Mládež začíná až o víkendu na přelomu srpna a září.

Vlastimil Smékal, sekretář FK Pustiměř

Z AKCÍ MATEŘSKÉHO CENTRA STONOŽKA

Probouzení zvířátek

„Jaro, jaro, jaro už je tu!“ zpívaly v neděli 21. dubna děti z Pustiměře zvířátkům při akci „**Probouzení zvířátek“**, kterou připravilo MC Stonožka Pustiměř ve spolupráci s Mateřskou školou Pustiměř. Za krásného slunečného počasí děti svými mávátky s motýly nejprve přivolaly Jaro a pak probudily broučky, berušku, motýla, veverku a medvěda básničkami a písničkami, které se naučily v MŠ Pustiměř. Zvířátka a roční období Jaro, Léto, Podzim, Zima připravila pro děti hádanky a zajímavé úkoly s jarními náměty, za které byly děti odměněny.

Závěrem se děti rozloučily se Zimou, děti a rodiče si užili pěkný slunečný den a už teď se společně těší na podzimní akci „Uspávání zvířátek.“

Za MC Stonožka Hana Malečková

Hurá, prázdniny!

Dětmi velmi oblíbená akce proběhla opět na fotbalovém hřišti v Pustiměři 15. června 2013. Byli jsme potěšeni hojnou účastí i krásným počasím. Musíme říci, že v bezpečně oploceném a pečlivě udržovaném areálu, jenž je stále obohacován o nové herní prvky pro naše nejmenší občánky, je radost pořádat akce. Děti mohly soutěžit na osmi stanovištích, dovádět na skákacích hradech, sledovat doprovodné vystoupení mažoretek, nechat si pomalovat obličej či vytvořit smývatelnou „tetovačku“ nebo si opékat špekáčky. Také mohly své štěstí ozkoušet při losování tomboly. Obrovskou satisfakcí pro pořadatele pak byly rozzářené obličeje přítomných dětí. A nakonec musíme poděkovat všem sponzorům a aktivním lidem, kteří pomáhali na dětském dni. Na dalších akcích na viděnou.

Za MC Stonožka Darina Pospíšilová

Plánované akce MC Stonožka:
09/2013 - bazárek
10/2013 - lampiónový průvod
11/2013 - vánoční dílničky + rozsvěcování vánočního stromečku

PRVNÍ POLOLETÍ ROKU 2013 V OBECNÍ KNIHOVNĚ V PUSTIMĚŘI

V letošním roce na nás přišla řada, abychom provedli v knihovně inventuru knih. Nyní probíhají dokončovací inventurní práce – zapisování nových knih a odepisování svazků poškozených. Právě k tomuto tématu proběhlo v knihovně školení o vykonávání konkrétních úkonů v programu ARL, který nám spravuje on-line katalog knih. Za fyzickou pomoc při kontrole knih děkuji Janě Láníkové. Přestože tato práce byla časově náročná, snažili jsme se, aby provoz knihovny touto aktivitou nebyl omezen. Průběžně jsme v ní pořádali periodické turnaje i další převážně výtvarné akce. Od Ing. Michala Navrátila jsme dostali výukový program pro létání různorodých letadel a joystick k jeho ovládání, od paní Žofie Spodné pěkné středně velké cestovní šachy. Děkujeme. Na internetové stránce jsme založili záložku „naši čtenáři“, v níž informujeme o úspěších našich spoluobčanů a návštěvníků knihovny.

▲ Soutěž v páce: Martin Pražienka a Filip Trávníček předvedli urputný souboj kdo z koho.

Vlastní akce knihovny:

18.6.2013 Repríza představení Malý princ.
18.6.2013 Představení zhlédly dopoledne i děti naší ZŠ.
14.6.2013 Korálkové odpoledne s paní Ing. Herynkovou a prodejní výstavku jejích výrobků.
7.6.2013 5. ročník Pexesománie.
31.5.2013 Pasování malých čtenářů z naší ZŠ a MŠ – 1. A a 1. B.

26.5.2013 Divadelní představení Malý princ v naší Sokolovně.
10.5.2013 Přednáška o pěstování na zahrádkách a p. Karel Marák nám zahrál na harmoniku
26.4.2013 Třetí ročník páky.
18.4.2013 V knihovně je výstava portrétů čarodějnic nakreslených dětmi ZUŠ.
12.4.2013 Přednáška pro dříve narozené občany.
29.3.2013 Velikonoční tvoření s paní Mirkou Jandlovou.
27.3.2013 Výstavka dětí ZUŠ na téma velikonoční beránek a pohádkový had.
15.3.2013 Glazování keramických výrobků.
8.3.2013 Odpoledne s paní Věrkou Kučerovou.
8.3.2013 Velikonoční dekorace s paní Simonou Koutníčkovou.
6.3.2013 Prodejní výstavka velikonočních dekorací paní Mirky Jandlové.
1.3.2013 Žáci 1A a 1B přednášeli básničky v knihovně.
20.2.2013 Pohádková bytost - práce žáků ZUŠ, únor 2013.
11.2.2013 Výstavka prací žáků ZUŠ i návštěvníků knihovny leden 2013.
13.2.2013 Tvoření z hmoty fimo s paní Věrkou Kučerovou, 1. část.
15.2.2013 Tvoření z hmoty fimo s paní Věrkou Kučerovou, 2. část.
1.2.2013 Třetí ročník turnaje v dámě.
18.1.2013 Vernisáž výstavy obrazů pana Josefa Štarmana a poslech jeho improvizace na klávesy
18.1.2013 Třítýdenní výstava obrázků pana Štarmana.

Na návštěvě akcí konaných v Pustiměři:

22.6.2013 Proběhl v Pustiměři první ročník Avonpochodu.
20.6.2013 Ocenění našich nejlepších žáků z místní ZŠ.
15.6.2013 Na návštěvě oslavy 80. výročí založení fotbalového družstva v Pustiměři.
15.6.2013 Rozloučení se šk. r. 2012 - 2013 "Hurá prázdniny" s MC Stonožka a MŠ v Pustiměři.
11.6.2013 Školní koncert žáků paní učitelky Mga. Jany Bařinkové PhD.
29.5.2013 Absolventský koncert žáků pustiměřské pobočky ZUŠ Ivanovice na Hané.
19.5.2013 Memoriál F. Kaplánka.
12.5.2013 Den matek se ZŠ a MŠ v Pustiměři a ZUŠ Ivanovice na Hané, pobočky Pustiměř
11.5.2013 Okresní soutěž Asociace sportu pro všechny Medvědí stezkou.
7.5.2013 Připomněli jsme si konec II. sv. války.
30.4.2013 Stavění mája.
21.4.2013 Probouzení zvířátek s MC Stonožka a MŠ Pustiměř.
2.3.2013 Na návštěvě na Jarmarku v ZŠ a MŠ v Pustiměři.
2.3.2013 Na Bazárku pořádaném MC Stonožka.
4.3.2013 Žáci ZUŠ Ivanovice na Hané a její pobočky v Pustiměři zahráli pěkné skladby.

▲ Velikonoční dílničky s paní Mirkou Jandlovou.

Při pořádání vlastních akcí knihovny jsme spolupracovali s paní Yvonou Lacinovou, Věrkou Kučerovou, Simonou Koutníčkovou, Ing. Katkou Herynkovou, Mirkou Jandlovou, Ing. Jitkou Strouhalovou, Jitkou Empergerovou, panem Josefem Štarmanem, Pavlem Schweidlerem a Karlem Marákem. Všem děkuji za pomoc,

stejně jako Obci Pustiměř, Mgr. Miloši Nevřalovi a KKD Vyškov za podporu naší činnosti. Založili jsme Klub čtenářů Crhy a Strachoty při Obecní knihovně v Pustiměři, s nímž jsme nacvičili spolu se ZUŠ Ivanovice na Hané, pobočkou v Pustiměři, za přispění Obce Pustiměř divadelní představení Malý princ.

Na příští období jako největší akci plánujeme opět historickou vycházku, soutěže, dále dílničky, soutěže … Těšíme se na vaši návštěvu.

Mgr. Anna Hrozová

110 LET PŮJČOVÁNÍ KNIH V PUST. PRUSÍCH

„V Německých Prusích“, píše se, „roku 1903 založili Antonín Soldán č. p. 100 a Matěj Janský č. p. 24 v Prusích „čtenářský a zpěvácký“ spolek „Metoděj”, který se roku 1908 změnil na “Národní Jednotu”. Půjčoval knihy z obecní knihovny, hrával divadla na vlastním jevišti v sále „Orlovny“ a pořádal výlety, průvody i s alegorickými vozy. Dobře se rozvíjející činnost narušovala předválečná tíseň. V době I. sv. války byla nakonec činnost Národní jednoty rakouskými úřady zakázána. Po válce byla obnovena zásluhou mladých chlapců. Petr Plhal, František Indra, Vojtěch Janský, Vlad. Rozsypal a Jan Vejmola zorganizovali sbírku mezi svými spoluobčany a z jejich darů doplnili knihovnu na 350 svazků. Vytvořili seznamy knih, zavedli legitimace a půjčovali svazky za poplatek 10 haléřů. O knihovnu v Německých Prusích se staral pan Jánský č. p. 110. Začali také znovu hrávat ochotnické divadlo. Ze začátku na starém a malém, později na novém, na tu dobu moderním jevišti, které namalovali akademičtí malíři Skuta a K… za 6500 Korun československých. Při kusech s větším obsazení si vypomáhali navzájem s pustiměřskými kolegy. Poslední divadlo se v Německých Prusích hrálo v době

▲Mgr. Radoslav Kovář se pečlivě věnuje každé knize.

německého protektorátu. Byla to hra Děvče české – děvče krotké a Vesnička pod lipami. Obě veselohry – režíroval Vojtěch Janský, pro velký úspěch se obě opakovaly.

V roce 1942, po sloučení obou obcí Pustiměře a Německých Prus, měla také fungovat společná knihovna. V Prusích se ale stále půjčovaly v části „Dvořství“, kde sídlila místní policejní stanice, která byla pobořena při osvobozování obce. Poškozena byla také knihovna i její zařízení. Po II. světové válce byl Odbor Národní jednoty v Prusích pro neshody mezi členy rozpuštěn a knihovnu přebrala obec, jeviště po částech a bez náhrady divadelní kroužek „Tyl“ v Pustiměři. V té době se o pruskou knihovnu staral Jarolím Hanzlík, matrikář obce. Asi tehdy byla přemístěna do obecního hostince. Dodávala vážnost stolu, který sloužil k důležitým rozhodnutím, týkajícím se života obyvatel obce. Po roce 1950 byla přestěhována do novostavby Obecního úřadu v Pustiměři, na místě „Dvořství“ č. p. 79.

Nějakou dobu, asi už jako fyzicky spojená s pustiměřskou, měla knihovna své místo v dolní budově mateřské školy. Od roku 1959 byl vedoucím knihovníkem Mgr. Radoslav Kovář, absolvent filozofické fakulty nynější Masarykovy univerzity v Brně, dlouholetý učitel na místní základní škole a později pracovník Muzea Vyškovska ve Vyškově. Dlouhodobě spolupracoval s Mgr. et Ing. Josefem Matouškem, kolegou učitelem, absolventem sociálních studií. Za Kovářova vedení byl v knihovně založen recitační kroužek, jehož členky přednášely básně na rozmanitých akcích, konaných v Pustiměři.

▲ Mgr. et Ing. Josef Matoušek a Mgr. Radoslav Kovář připravují knihy pro přítomné čtenářky

Na stávajícím místě je naše knihovna od roku 1974, poté, co byla umístěna do obecního bytu po Kadlčíkových, kteří se odstěhovali do vlastního domku. V nových prostorách už bylo místa dost pro všechny knihy. V roce 1986 ho vystřídala Vlasta Doláková, od roku 1989 půjčovala Romana Korečková. Od ní knihovnu převzala

roku 1990 Marie Chadtová.

V roce 2002 přestala být pustiměřská knihovna pobočkou Okresní knihovny ve Vyškově a stala se samostatnou Obecní knihovnou v Pustiměři. Byla vybavena veřejnou stanicí internetu a byla zavedena digitalizovaná výpůjční služba. Roku 2008 se stala knihovnicí Jana Zlámalová a v únoru 2009 na rok a půl Darina Pospíšilová, která navázala na dávné tradice vzdělávacími, výtvarnými aktivitami a soutěžemi čtenářů. I dnes se návštěvníci knihovny mohou účastnit rozmanitých kulturních i vzdělávacích akcí a soutěží. Mohou si zde zahrát společenské hry a věnovat se výtvarným činnostem.

▲ Členky recitačního spolku: zleva Dana Musilová, Marie Korčiánová, Ivana Kovářová a Eva Cabadajová

Zdroj: Knihovní zápisy a dokumenty, Janského, Soldánova, Dvořáčkova, Švarcové, Trněného, Pavlíčkova a Němečkova kronika.

Foto: Soukromý archiv Marty Kovářové

Mgr. Anna Hrozová

VEŘEJNÁ ČÍTÁRNA V PUSTIMĚŘI

Čtení má v Pustiměři dlouhou tradici. V devadesátých letech 19. století vznikl Čtenářský spolek v Pustiměři pro obec Pustiměř a Německé Prusy. Nejprve zahrnoval i zpěváky pod hlavičkou „Slavia“ na paměť dřívějšího „zpěváckého“ spolku Slavia.“ Ustavující schůze pustiměřského čtenářského spolku byla 26. ledna 1896, kdy přijala stanovy z 11. října 1895. Zakládajícími členy byli Karel Růžička (nadučitel), Fl. Krejčí (učitel), Jan Pospíšil (rolník), František Látal, Jan Korčián, Dr. Hudeček (obvodní lékař) a Ad. Smolík (učitel). Zřídili spolkovou knihovnu, odebírali spisy a časopisy. První výbor tvořili: Ad. Smolík, Fl. Krejčí, Karel Růžička, J. Adamec, J.

Korčián a K. Bureš, náhradníci J. Zbořil a Fr. Spisar, revizoři Fr. Koutný a později Zatloukal. Učitelé zapůjčili spolku vlastní časopisy: Světozor, Rozhledy, Naši Dobu, Květy, Národní listy, Hospodáře Milotického, Komenského, Vesmírné listy, Literární listy, Národ a školu, Radikální listy, Moravskou Orlici, Náš domov; Jan Pospíšil 4 ročníky Květů a Jan Adamec 87 sešitů České kroniky. Členové se rozhodli, že „ostatní sešity budou dokoupeny“ a „také Ottova laciná Knihovna národní Matice lidu a Libuše, hospodářské knihy a od Reinolda levné knihy“. Od roku 1899 odebírala knihovna vlastního Milotického hospodáře a Havlíčkovy spisy. Zařídili, aby „v zimě byla místnost čtenářská dole v hostinci.“ V prvním roce bylo na seznamu 187 čísel, tj. knih i časopisů, výpůjček bylo toho roku v Pustiměři 724.

▲ "Občanská záložna" v době své největší slávy – sloužila jako Občanská záložna, ordinoval zde lékař, který tu měl zároveň byt, a dentista, později i zubní lékař. Poskytla azyl žákům pustiměřským a později i Italské škole, která zde hledala bezpečí v období válečných útrap ve své zemi 1915-17.

Později si pro společné čtení pronajali výměnek pana Jana Provazníka, který býval otevřený od 6 hodin. Bývalo v něm i 22 čtenářů ze 79 registrovaných. Prvním knihovníkem byl Jan Korčián, od roku 1900 František Obdržálek, čtvrtým na chvilku František Vrbecký a opět Jan Korčián. Od roku 1905 dva knihovníci Adolf Drbal a druhým Jan Sláma, od roku 1906 Alois Sláma a od roku 1907 Alois Vlk, rok po té Karel Šírek. Teprve v roce 1913[1] byla otevřena moderní veřejná čítárna s 36 časopisy. Měla sídlo v „Občanské záložně“. Teprve tady si mohli čtenáři půjčovat knihy a pročítat časopisy na jednom místě. Tento stav ale dlouho netrval. Žáků v Pustiměři

1 Z dostupných materiálů je to nejpravděpodobnější datum společné knihovny a čítárny.

bylo hodně, a proto byl prostor knihovny s čítárnou předán k užívání obecné škole na dobu, než se postaví nová její budova (1916). Od roku 1915 měla v Občanské záložně azyl i Italská škola zřízená pro uprchlíky z bojem I. sv. války zmítané Itálie. Tehdy se knihy a časopisy opět rozloučily a čtenáři se vrátili do pohostinství v Pustiměři. Výbor spolku sice uvažoval, že knihy přestěhuje do hostince paní Nenadálové, ale nakonec byly uloženy na pustiměřské radnici v prvním patře obecního hostince. Jejich počet narostl natolik, že Odbor Národní jednoty v Pustiměři, do něhož se čtenářský spolek v roce 1909 transformoval, přivítal dar v podobě nové skříně. S blížící se válkou se zhoršovala situace v českém knihovnictví. Rakouské úřady mu nepřály. V době války bylo mnoho knih poškozeno a ztraceno. Po ní se v nové Československé republice opět začala rozvíjet aktivita Odboru Národní jednoty v Pustiměři, která se projevila nejen v kulturním životě obce, ale i v péči o knihy. Před druhou sv. válkou se opět zvyšující se napětí ve společnosti odrazila i v životě knihovny. Duší pustiměřské knihovny byla Ludmila Drbalová, která ji vedla před válkou se svým otcem Adolfem, v době války se slečnou učitelkou Janou Pospíšilovou z č. p. 4, která celý svůj život zasvětila školství, dnes, kdy je už odkázána na pomoc druhých, stále vzpomíná na své mládí v rodné vsi. Koncem války byla knihovna přechodně umístěna v jídelně staré budovy školy. Krátce po květnu 1945 zde figurují jména dvou učitelů a ředitelů naší školy Břetislava Maršálka a Jana Němečka. Knihovna se navrátila na své místo do prvního patra obecního hostince, kde se o ni opět starala Ludmila Drbalová, která během německé okupace zachránila velké množství knih. Po vytvoření jednotné obce se sloučily i obě knihovny, i když důstojně začaly společně fungovat až na Obecním úřadě v bytě, který se v roce 1974 v této budově uvolnil a zde je dosud. Čtenáři zde mají nyní k dispozici 28 studijních míst přímo v knihovně. Dnes už si ani čtenáři nedovedou představit, že by čítárna s půjčovnou existovaly odděleně.

Zdroj: Dvořáčkova, Pavlíčkova a Janského kronika, knihovní zápisy.

Mgr. Anna Hrozová

ČTENÁŘSKÝ KLUB CRHY A STRACHOTY PŘI OBECNÍ KNIHOVNĚ V PUSTIMĚŘI

V Pustiměři byl založen v 90. letech 19. letech „čtenářský spolek pro obce Pustiměř a Německé Prusy. Kupovaly se knihy, půjčovaly se i nečlenům, odebíraly se časopisy, pořádaly se večírky, zábavy, divadla…“ Právě tento spolek byl u založení první knihovny v naší tehdy ještě rozdělené obci. Jeho prioritou bylo přinášení nových, ať už obecných, nebo odborných znalostí spoluobčanům. Na tento pro naši knihovnu tak významný spolek jsme si vzpomněli, když jsme se rozhodovali o pomoci knihovně při pořádání rozmanitých kulturních i vzdělávacích akcí. Právě tato organizace se nám stala vzorem při přípravě zaměření činnosti našeho klubu. Jsme neziskové občanské sdružení, které se rozhodlo, že případné zisky, které nám mohou vzniknout pořádáním našich akcí, budou určeny na pomoc při opravě kulturních památek v naší obci a jejím bezprostředním okolí.

▲ **Konstantin - Cyril a Metoděj.**

Možná se ptáte, proč právě Crha a Strachota? – Jsou to překlady vlastních jmen Cyrila a Metoděje. Snaha o jejich počeštění v 19. století je symbolem kladného vztahu k našemu jazyku. A proč právě oni? – Právě jejich práce se stala jedním ze základních kamenů evropské vzdělanosti a státotvorby nejen v prostoru definovaném visegrádskou smlouvou. Jsou spojováni přímo i s naší obcí a jejím okolí, i když to dnes nemůžeme jasně doložit. Jejich odkazu si vážili i naši předchůdci, kteří do názvu svého již samostatného pruského čtenářského a zpěváckého spolku v roce 1903 užili jméno „Metoděj“. Více informací o klubu a přihlášku můžete získat v Obecní knihovně v Pustiměři.

Mgr. Anna Hrozová

NOVÉ PUSTIMĚŘSKÉ DIVADLO

▲ Plakát k premiéře představení Malý princ A. Saint du Exuperiho v úpravě a režii Romana Indry.

Po dlouhé době jsme v naší obci nacvičili vlastní divadlo. Jak k tomu vlastně došlo? Rozebírali jsme pustiměřské reálie. Jak by to bylo krásné mít představení dotýkající se našich bohatých dějin. Určitá předloha se našla. Ta však byla vhodná pouze pro dospělé. V prostředí mezi dětmi jsme se tedy raději dohodli, že se nyní budeme věnovat příběhu, který nás zaujal svou poetikou, s níž rozebíral základní věci mezilidských vztahů a mohli jsme ji připravit nejen pro dospělé, ale i pro děti. Byl to „Malý princ“ Antoina Saint du Exuperiho.

Slovo dalo slovo a díky Romanu Indrovi vznikla předloha představení. Režie se ujal také on, protože právě příběhy a jejich uvedení do života je oborem, který mu není cizí. Ztvárnil v ní i několik rolí. Hudbu složila a interpretovala Jana Bařinková. Postupně jsme hlavně zásluhou Yvony Lacinové, která vymyslela a vytvořila kostýmy, přidělili úlohy i dalším našim hercům. Scénu a kulisy připravila a zrealizovala za pomoci žáků naší pobočky ivanovické ZUŠ Jitka Strouhalová. Nejvíce spolupracovala s Martinou Drmolovou a Michalem Vrbou. Rumpál nám vyrobil Václav Komárek a konstrukci na opony Pavel Hroza. Všichni se připravovali zodpovědně a výsledek jsme mohli shlédnout 26. května a 18. června 2013 v místní

Sokolovně. Za hladký průběh představení vděčíme Jitce Strouhalové a Martině Drmolové, které hbitě připravovaly scény a měnily opony. Tato hra vznikla v součinnosti čtenářského klubu Crhy a Strachoty při obecní knihovně v Pustiměři, pustiměřské pobočky ZUŠ Ivanovice na Hané a Obecní knihovny v Pustiměři za podpory Obce Pustiměř a s pomocí pana Vladimíra Konečného, správce Sokolovny. Děkujeme jim.

▲ Představení Malý princ v Pustiměři: zleva Liška-Lenka Horáková, Domýšlivec-Marie Smejkalová, režisér, král, bysnysmen a pilot-Roman Indra, hudba-Jana Bařinková, kostýmy-Yvona Lacinová, Had-Alena Řeháková, Zeměpisec-Zdena Vojáčková, vypravěč-Nikol Trávníčková, v pozadí Jitka Strouhalová, v přední řadě Malý princ Jiří Pilát a Květinka Leona Strouhalová.

Oslavili jsme tak nejen výročí naší knihovny, pustiměřské pobočky ZUŠ Ivanovice na Hané, ale i 150. výročí narození autora předlohy.

Mgr. Anna Hrozová

VÝTAH z AKCÍ ZŠ a MŠ PUSTIMĚŘ za 2. POL. 2012/2013

ÚNOR

- Obecní ples
- Zápis do 1. ročníku ZŠ a MŠ Pustiměř
- Žákovský ples pro 2. stupeň
- Plavecká výuka 2. a 3. ročníku a MŠ

Žákyně 9. ročníku na Obecním plese – 2. 2. 2013

BŘEZEN

- Lyžařský výcvikový kurz pro 7. ročník
- Exkurze Planetárium Brno pro 8. a 9. ročník
- Matematický klokan pro 2. – 9. ročník
- Okresní kolo v silové všestrannosti pro 3. a 4. ročník
- Jarní jarmark, Den otevřených dveří

DUBEN

- Ekotýden ke Dni Země
- Ekologický výukový program Jako prase v žitě pro 6. a 7. ročník, Brno-Lipová
- Vzdělávací pořad o starověkém Římě
- Divadelní představení ve Vyškově pro 1. stupeň
- Divadelní představení v Prostějově pro 2. stupeň
- Zahájení jarního sběru starého papíru

KVĚTEN

- Ekologický cyklistický program Poslední divočina v údolí Rakovce pro 9. ročník
- Kulturní vystoupení žáků ke Dni matek
- Zážitkový pobyt v Nemojanském mlýně pro 9. ročník
- Výchovný pobyt v Blansku pro 2. a 3. ročník

- Výchovný pobyt v Ruprechtově pro 4. a 5. ročník
- Pasování žáků 1. ročníku na čtenáře v obecní knihovně
- Zahraniční zájezd do Vídně pro 2. stupeň

▲ **Žáci 9. ročníku při návštěvě areálu zámku Schönbrunn ve Vídni – 3. 5. 2013**

ČERVEN
- Branný den
- Noc ve škole pro 1. ročník
- Návštěva dopravního hřiště ve Vyškově pro 4. ročník
- Divadelní představení Malý princ pro žáky v místní Sokolovně
- Vyhlášení soutěže O nejaktivnějšího žáka
- Noc ve škole pro 2.A
- Slavnostní zakončení 1. stupně – 5. ročník
- Slavnostní předávání vysvědčení žákům 9. ročníku v místní Sokolovně

DALŠÍ
- Testování SCIO pro 3. – 9. ročník
- Celostátní testování žáků 5. a 9. ročníku
- Celoroční soutěž školy pro 3. – 9. ročník

ZŠ a MŠ Pustiměř

Divadelní představení Tetiny v ZOO, Městské divadlo Prostějov

V pátek 26. 04. se děti z MŠ vydali do Prostějova na divadelní představení Tetiny v ZOO. Dětičky se z hlediště aktivně podílely na představení v podobě úkolů, které jim „Tetiny“ udělily. Celé představení bylo jak naučné, tak i pro děti zábavné a plné písniček. Na představení jsme se moc těšily a naše očekávání bylo naplněno.

Rozloučení s předškoláky

V pondělí 17. 06. jsme ve spolupráci s rodiči připravili zábavnou a soutěživou cestu plnou úkolů a zábavy. Úkoly byly náročné, ale naše šikovné děti je s přehledem zvládly. Po zdolání cesty, jsme se všichni sešli na fotbalovém hřišti, kde jsme dětem slavnostně předaly připravené dárky. Velmi bychom chtěli poděkovat všem rodičům a předškolákům přejeme po prázdninách hodně úspěchu v nadcházejícím školním roce.

Kolektiv MŠ

UMÍSTĚNÍ ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY V OKRESNÍCH KOLECH PŘEDMĚTOVÝCH OLYMPIÁD

Anglický jazyk

6. a 7. ročník: Petra Krejčiříková – 8., Tereza Zourková – 10.

8. a 9. ročník: Andrea Holubová – 4., Nikol Trávníčková – 8.

Biologická olympiáda

6. a 7. ročník: Veronika Jenáčková – 7., Kateřina Drmelová – 8., Ter. Zourková – 14.

8. a 9. ročník: Elena Klevetová – 13., Kateřina Drmolová – 19.

Chemická olympiáda
8. a 9. ročník: Tereza Hučíková – 4., Simona Hlaváčová – 7., Nikol Trávníčková – 8.

Dějepisná olympiáda
8. a 9. ročník: Elena Klevetová – 12.

Matematická olympiáda
7. ročník: Kateřina Drmelová – 12.
9. ročník: Tereza Hučíková – 12.

Olympiáda v českém jazyce
8. a 9. ročník: Nikol Trávníčková – 13.

Zeměpisná olympiáda
6. ročník: Vojtěch Bureš – 9.
8. a 9. ročník: Nikol Trávníčková – 5., Alberto Martínez Puche – 16.

Pohár rozhlasu v atletice s Českou spořitelnou
8. a 9. ročník: dívky – 9.

Silová všestrannost
3. a 4. ročník: hoši – 1., dívky – 4.

ZŠ a MŠ Pustiměř

DEVÁŤÁCI ODCHÁZEJÍ …

Slova absolventky ZŠ a MŠ Pustiměř Kateřiny Drmolové, které přednesla při slavnostním předávání vysvědčení v Sokolovně v Pustiměři 27. 6. 2013.

Psal se rok 2004. Byl to rok, kdy Česká republika vstoupila do Evropské unie, rok, kdy se mistrem světa v hokeji stala Kanada. Rok, kdy Tibet ohrožovalo zemětřesení a kdy hladina jezera Kökenúr klesá. Avšak to jediné, co nás z tohoto roku bude zajímat, je náš první školní den. Byl to čas, kdy bylo potřeba zahodit zvyk spaní po obědě. Čas, kdy jsme se měli naučit číst, psát, počítat a spolupracovat jako jeden velký kolektiv.

Na prvním stupni jsme byli rozděleni, avšak to se celé změnilo. Do té doby jsme byli jen ti „áčáci“ a „béčáci“. Dva odlišné kolektivy, které se nesnášely. Šestá třída - náš zlom. Byli jsme spojeni a všichni jsme protestovali, jak moc to nechceme.

Nyní bych to neměnila za nic na světě. Jeden třídní učitel po celý zbytek naší školní docházky a to nedůležitější - jeden kolektiv. Kolektiv, ve kterém nechybí nic. Kolektiv, ve kterém jsme všichni kamarádi, i když to tak někdy nevypadá. Občas se dokážeme pohádat, ale vždycky se dáme dohromady a jsme zase ta skvělá parta 27 úžasných, mladých lidí. Nikdy jsme se nezradili.

A nyní, po devíti letech, máme tohle všechno opustit. Všechny učitele, kteří tady byli vždycky pro nás. Všechny spolužáky, a to nejen ty z deváté třídy. Naše lavice, naše židličky, naši třídu, naši školu. Jednu celou kapitolu našeho života. I když si to mnozí z nás nepřiznají, bude se jim stýskat. Po všech a po všem.

Když jsem byla mladší, říkala jsem si, že rozhodně nebudu brečet, až se budeme loučit a odcházet na střední školy, ba že dokonce budu šťastná. Ale nejsem. Mnohé z vás už neuvidím. Ať už učitele, nebo spolužáky. Budu daleko od všech, které jsem na této škole poznala. Avšak vzpomínky budu mít vždycky a všude s sebou.

Bude mi chybět to naše remcání, když se nám něco nelíbilo. Slova pana učitele Smékala: „Pochopíš na dalším příkladě.“ Anebo oblíbená hláška paní učitelky Kaldové: „Na střední škole vám to nebudou tolerovat.“ Bude mi chybět paní Krátká, která nám vždycky pomohla, když mohla. Dokonce i pan učitel Vrtílek, kterému tak moc vadilo sezení na lavici a rožnutá světla o přestávkách. Paní učitelka Pohlodková, která nám pomohla s přihláškami na střední školy a se vším co se týkalo naší volby. Pan ředitel Zourek, pan zástupce Bubeník, či paní ekonomka Pospíšilová. Stýskat se mi bude po paní učitelce Hronové, se kterou mě čeština vždycky bavila a díky které jsem našla velkou zálibu ve slohu. Po paní učitelce Hrozkové, která pro nás byla jako další třídní. Vždycky si taky budu pamatovat paní učitelku Moskovskou, která byla má třídní a občas, když jsme nedávali pozor, po nás hodila křídu. Nezapomenutelné! I paní učitelka Pažická, se kterou bylo dělání karet povolání o něco zábavnější. I němčina byla první rok zajímavější, když padla věta „Jsi nenápadnej jak svíčka v tunelu“, od paní učitelky Zedníkové. Vždycky taky potěšilo, když do třídy vešla usměvavá paní učitelka Podloučková, která nám říkala, že jsme její miláčci. Pan učitel Kalda, který mě naučil skákat do výšky. Jen díky němu a paní učitelce Olejníkové jsem se dostala na spoustu závodů a soutěží. Nezapomenu ani na mou úplně první třídní paní učitelku Vlčkovou anebo jedinou učitelku, které řeknu ahoj, Hanku Suchou. Nedá se zapomenout ani na „mamču“ paní učitelku Špičákovou.

Skvělou paní učitelku Szkutovou, Adamcovou a dokonce i paní učitelku Klementovou a pana učitele Chelíka. Krvelačného fotografa, kterému neunikne žádný náš škleb. A když se něco rozbilo? Pana školníka Škůrka, který si za pomocníky oblíbil Kubu Beneše s Lukášem Matulíkem. Nerada to přiznávám, ale chybět mi bude i školní jídelna. A to hlavně paní Brokešová :)

Všem těmhle děkuju. Dali mi do života to, co by mi nikdo jiný asi nedal. Hlavně vzorečky. Bude mi to všechno chybět. Nikdy nebudu litovat, že jsem devět let svého života strávila právě na této škole, s těmito lidmi. A stejně tak nikdy nezapomenu. Jako třída jsme se na ničem moc neshodli, ale odcházet… to budeme společně.

Kateřina Drmolová, absolventka ZŠ a MŠ Pustiměř

9. ročník ZŠ a MŠ Pustiměř
Horní řada zleva: Jakub Beneš, Martin Školař, Filip Kocián, Lukáš Matulík, Zdeněk Fiala, Vladimír Pražienka, Jan Zlámal, Martin Pražienka
Prostřední řada zleva: Mgr. Petra Pohlodková, Vilém Pražienka, Petra Suchánková, Jana Slezáčková, Simona Hlaváčová, Lucie Přikrylová, Kateřina Drmolová, Tereza Hučíková, Karin Dušková, Lucie Sádovská, Mgr. Vlastimil Smékal - třídní učitel,
Dolní řada zleva: Andrea Holubová, Ivona Skoupá, Martina Drmolová, Nikol Trávníčková, Pavlína Šormová, Kristýna Špačková, Jitka Jachanová, Monika Oharková, Elena Klevetová, Silvie Lovecká

HODNOCENÍ ODDÍLU SPL PUSTIMĚŘ

Stejně jako v předchozích letech tak i letos velmi úspěšně reprezentuje svou činností tělovýchovnou jednotu i obec oddíl sportovního lezení - SPL Pustiměř. Ten za dvacetiletou dobu své existence vychoval i nadále vychovává celou řadu špičkových závodníků, kteří se svými výkony řadí mezi absolutní špičku u nás.

Oddíl má k dnešnímu dni stabilizovanou členskou základnu, z níž většina jsou děti a mládež do 18 roků. Nejlepší z nich jsou zapojeni do celostátních soutěží Tendon Cupu a Českého poháru mládeže, kde dosahují výborných výsledků. V loňském roce prošel oddíl základní reorganizací a výrazným omlazovacím procesem, a jak je z výsledků první poloviny letošní sezony patrné, začíná tato změna nést své ovoce.

Naše nejzkušenější reprezentantka Lucie KUPČÍKOVÁ absolvovala v úvodu sezony dva přípravné závody a to region v Příboře a druhý díl seriálu Tendon cup v Sobotce. V obou dokázala s přehledem zvítězit a potvrdila, že na prestižní Český pohár mládeže je dokonale připravena. V silné konkurenci této soutěže obsadila v prvních dvou závodech v Praze a ve Svitavách shodně 4. místo, v Pardubicích pak byla na 3. místě a 3. místo jí patří i v průběžném pořadí po polovině sezony. Těmito výsledky si vybojovala i reprezentační dres české juniorské reprezentace pro rok 2013.

Výrazným lezeckým potenciálem disponuje také další pustiměřská závodnice Veronika OPRCHALOVÁ. Ta si za svůj hlavní cíl v letošní sezoně stanovila umístění na podiu v seriálu Tendon cup a tento nelehký úkol se jí daří od počátku úspěšně naplňovat. V úvodním závodě v Olomouci obsadila 2. místo, v Sobotce pak byla třetí a v Orlové to bylo znovu 2. místo. V průběžném pořadí je z toho rovněž 2. místo s nepatrnou ztrátou na vedoucí závodnici a reálná šance zaútočit na celkové prvenství. Veronika startovala premiérově rovněž ve dvou závodech Českého poháru mládeže a to ve Svitavách a v Pardubicích. V obou dokázala vybojovat velice cennou finálovou účast a obsadila 7. resp. 8 místo. Prokázala tím, že v příští sezoně by nemusela být bez nadějí ani v této elitní soutěži, pokud napne úsilí a poctivým tréninkem si pro to podmínky vytvoří. Předpoklady k tomu bezesporu má.

Uspět v závodech Tendon cupu má za svůj hlavní cíl i další výrazná pustiměřská naděje Simona BRHELOVÁ. Také ona na úvod sezony přijela otestovat svoji formu do Příboru, kde si vybojovala v náročné konkurenci 5. místo a potvrdila, že i ona je na sezonu dobře připravena. Mistrovské závody pak u ní byly jako přes kopírák. V Olomouci - 5. místo, v Sobotce - 5. místo, v Orlové pak již byla čtvrtá a 4.

místo jí patří i v průběžném hodnocení. Ve druhé polovině sezony tak má o co bojovat, neboť stupně vítězů jsou v dohledu. Simona se rovněž zúčastnila dvou závodů Českého poháru mládeže. Ten úvodní ve Svitavách jí nevyšel zcela podle jejích představ a obsadila v něm 14. místo. V Pardubicích to však bylo něco úplně jiného. Po bezchybném výkonu ve všech cestách včetně finále z toho bylo skvělé 5. místo a potvrzení, že cesta mezi absolutní špičku není až tak nereálná. Chce to jen se zakousnout do tréninku, vylepšit techniku a sledování nejbližších soupeřek - a úspěch se jistě dostaví.

▲ Zleva Nikol Pintěová, Veronika Oprchalová a Simona Brhelová. V popředí Jiří Sedláček.

Velikým příslibem je i nová tvář v pustiměřském týmu Nikol PINTĚOVÁ. Tato mladičká závodnice (ročník 2004) neustále prokazuje svůj obrovský talent a je určitě největším překvapením právě probíhajícího ročníku Tendon cupu. Hned při svém prvním startu v Olomouci se dokázala probojovat až do finále, kde obsadila 7. místo. V Sobotce jí finálová osmička jen těsně unikla a skončila na 10. místě. Vrcholem její kratičké kariéry pak byl závod v Orlové. Na něm doslova zazářila. Obě semifinálové cesty zalezla naprosto suverénním způsobem a bylo z toho jasné finále. V něm pak znovu předvedla soustředěný a bezchybný výkon a odměnou jí bylo 2. místo a poprvé i stupně vítězů. V průběžném pořadí jí po polovině soutěže patří dělené 4. místo mezi 35 soupeřkami. Nikol je výrazný talent a pokud jí její nadšení, poctivý přístup a samotná radost z lezení vydrží, tak o ní v budoucnu ještě hodně uslyšíme.

Je třeba přiznat, že ne všichni členové oddílu jsou schopni tvrdého tréninku a kázně, který je pro takové zaměření předpokladem. A právě pro ně je v rámci oddílu určena skupina zájmového lezení. Zde její členové mají pochopitelně jako hlavní náplň lezení na umělé stěně, ale tato je doplněna o přípravu na vysokohorskou turistiku, tj. lezení na skalách a pohybu v horském terénu a seznamování s horolezeckým materiálem a praktikami vůbec. V začátcích se jedná o teoretickou přípravu, která bude prověřována na soustředěních a skalním lezení. Tam procvičí své

horolezecké praktiky v technikách jištění, slaňování a dalších.

To ovšem neznamená, že se nezapojují do závodního lezení, či jsou v tomhle outsidery. Vždyť např. nejstarší z tohoto kolektivu - Katka SPÁČILOVÁ, na závodech regionálního Tendon cupu obsadila v Olomouci krásné 4. místo, v Sobotce pak byla 9. Katka si vyzkoušela i účast na Českém poháru ve Svitavách, kde obsadila 11. místo, tedy v polovině tabulky, což je jistě úspěch. Na závodech v Orlové se jí vedlo velice dobře a svým soustředěným výkonem obsadila krásné 3. místo a okusila poprvé stupně vítězů. V celkovém pořadí Tendon cupu zaujímá s malým rozdílem 4. místo. A bude jen na ní, jak se s tím poctivou přípravou vypořádá.

Další závodnice z tohoto kolektivu - Patricie REMŽOVÁ, si v závodním klání vede stejně dobře. Ta se soustředila na Tendon cup a o tom, že úspěšně bojuje v tomto seriálu, svědčí i její výsledky. V Olomouci 3. místo, v Sobotce v obtížném závodním prostředí trochu polevila a byla 6., v Orlové pak 5. V celkovém hodnocení seriálu pak zaujímá krásné 2. místo, a opět bude jen na ní, jak se s jeho udržením vypořádá.

Lenka HOŘICKÁ má v závodním klání se svou malou postavou trochu obtížnější pozici. Přesto bojuje a mnohdy i sama se sebou, a když se soustředí, tak vše překoná. To se ukázalo i v Sobotce, kde dokázala v kvalifikaci k údivu všech ostatních členů oddílu topovat a nakonec dosáhnout v obtížném prostředí 11. místo z 25 startujících. V Orlové pak byla 13., v celkovém pořadí je pak na 12. místě.

Služebně nejmladší v tomto kolektivu je pak Adéla GRMELOVÁ. Ta za cca půlročního působení se již dokázala zapojit do kolektivu a svůj první úspěch zakusila v závodech na rychlost v Lipníku, kde dokázala ve slabší konkurenci zvítězit. Nadále se chce zaměřit na lezení v obtížnosti, kde první vlaštovkou bylo její 11. místo v Orlové.

U všech tří posledně uvedených děvčat je nutno zhodnotit i to, že mimo působení v lezeckém kroužku mají mnohdy i 2 další zaměření, což pochopitelně musí být na výsledcích závodů znát. I proto je třeba se v oddíle zaměřovat především na jejich všestrannost, což tento kolektiv jistě k jejich spokojenosti naplňuje.

Všichni jmenovaní mladí pustiměřští závodníci opět prokázali v průběhu tohoto období svůj talent a obrovskou perspektivu. Budoucnosti se tak v tomto směru nemusíme obávat. Je nutno zdůraznit, že tyto úspěchy byly dosaženy nejen dobrou prací závodníků, ale i trenérů p. Sedláčka, Ing. Kuchtíčka a nově působícího Honzy Augustina. Nemenší podíl má ovšem i vstřícný přístup vedení obce Pustiměř a Tělovýchovné jednoty, za což jim patří velké poděkování.

Jiří Sedláček, předseda oddílu

HASIČSKÝ KROUŽEK

Kroužek mladých hasičů funguje prakticky deset měsíců v roce a je rozdělen na několik fází. Každá nová sezóna nám začíná vždy v září. Z počátku se seznamujeme s novými dětmi a začínáme se chystat na první závod požární všestrannosti v sezóně, který se koná téměř pravidelně v říjnu. Zlepšujeme si znalosti z oblastí zdravovědy, požární ochrany, topografie, orientace v mapě, ale i střelbě ze vzduchovek či uzlování. Po branném závodu následuje další fáze, a to trénování na tradiční Uzlovací soutěž v Drnovicích. Aby bylo učení se zábavnější, pořádáme mezi dětmi vlastní menší závody s věcnými cenami. Letos jsme zaznamenali velký úspěch, kdy mladší družstvo Krakeni skončilo na nádherném 7. místě (z celkového počtu 47 družstev). Během přípravy mladších žáků na uzlovačku se děti z přípravky učily různé říkanky a básničky, které poté předvedly s velkým úspěchem na Mikulášské besídce v prosinci. Tuto část sezóny ukončujeme Vánoční besídkou, kdy si děti předávají menší dárečky a společně zpíváme koledy a cpeme se cukrovím.

Po Hasičském plese se vrací tréninky s dětmi. Přípravka (3 – 6 let) v úterý od 17:00 – 18:00, mladší žáci (6 – 11 let) v pondělí od 17:30 – 19:00 a starší žáci (11 – 15 let) v pátek od 17:00 – 19:00. Pokud počasí dovolí, tak v této fázi sezóny chodíme většinou bruslit, koulovat se nebo stavět sněhuláky a plynule přecházíme na přípravu na jarní část sezóny. Ta začíná závodem požární všestrannosti v Pístovicích v dubnu. Opakujeme si znalosti, které jsme se naučili na podzim a snažíme se dopilovat poslední nedostatky. Letos se zúčastnilo tohoto závodu 3 a půl družstva mladších žáků a 1 družstvo starších žáků. Po roztání posledních zbytků sněhu pořádáme také tradičně Ecovýlet po okolí Pustiměře, kdy sbíráme a následně i třídíme odpadky.

Další fáze sezóny přichází s prvními závody v požárním útoku. Tradičně se jedná o Ivanovice na Hané, a to 1. května a tradičně není dostatek času, přesněji řečeno dostatek příznivého počasí, abychom se na ně mohli pečlivěji přichystat. Během této části sezóny trénujeme požární útok a doplňkové disciplíny. Jedná se o nejrušnější část roku, jelikož se na dva měsíce téměř nezastavíme. Závody i tréninky

se konají za každého počasí. Nutno říci, že dětí z přípravky bylo letos 8, mladších žáků bylo 21 a starších 11. Letos jsme objeli dohromady 11 závodů. Na některých jsme byli úspěšní, na jiných ne. Za zmínku stojí krásné 1. místo přípravky v Hostěrádkách-Rešově a Křenovicích. V mladších žácích jsme letos zaznamenali historicky první požární útok s časem pod 19 vteřin a to družstvo Krakeni v Topolanech s výsledným časem18:71. A neméně úspěšní byli i starší žáci, kteří po

dlouhé řadě pomyslných bramborových medailí prolomili smůlu a na závodech v Milešovicích skončili na 3. místě.

Letošní ukončení sezóny a zároveň poslední trénink proběhl díky nepřízni počasí v garáži hasičské zbrojnice. To nám však nikomu nevadilo, jelikož děti dostali krásný dort s hasičskou tématikou a rychlé špunty, které opravdu tekly proudem. Vedoucí dostali spoustu výborných čokolád a kytiček a sem tam ukápla i slzička. S některými dětmi se další dva měsíce neuvidíme, některé s námi jedou na letní tábor, který bude letos v podmořském duchu.

Tímto bychom chtěly jménem všech vedoucích SDH Pustiměře poděkovat řidičům, kteří nás vozili na jednotlivé závody a samozřejmě rodičům našich dětí, kteří nám během celého roku poskytovali báječnou podporu a oporu, bez které bychom se jistě neobešli. V nespolední řadě patří naše velké díky i báječným dětem, kteří svými výkony a úsměvem dokázali, že i ty občasné nervy za to všechno stojí a zanechávají v nás vzpomínky, které si budeme pamatovat celý život! Děkujeme také vedoucím mladých hasičů: Daně Pavézkové, Haně Suché, Monice Štěpánové, Kateřině Klíčové, Monice Bonczkové a Janu Suchému.

Monika Bonczková, SDH Pustiměř

BUĎME TRPĚLIVÍ VE FRONTĚ ZA ANIČKOU ....

▲ Anička Gallová odchází do terénu.

S počtem křížků na bedrech se stále hůře pohybujeme. Zkracuje se nám čas, který potřebujeme na zvládnutí našich běžných denních činností. Je bohatstvím dobré společnosti, když myslí na své dříve narozené a nemocné spoluobčany. V naší obci byla pro tyto potřebné zřízena pečovatelská služba, která jim dovoluje i v době, kdy obtížněji zvládají péči o sebe samé, žít svůj život ve svém přirozeném a důvěrně známém prostředí. V Pustiměři je takovou dobrou duší, která pomáhá překonávat obtíže běžného života lidem obtížně pohyblivým a nemocným, Anička Gallová. Stará se o devět osob. Denně je navštěvuje, sdílí s nimi jejich radosti, starosti i smutky. Připravuje a podává jim jídlo, uklízí, věší záclony, myje nádobí ... V době, kdy jsou její klienti v nemocnici, pečuje o jejich miláčky – kočičky, pejsky, ptáčky a další souputníky jejich osamělého života. Navštěvuje je i tam a poctivě vyřizuje pozdravy jejich němým spolu žijícím. V jejich nepřítomnosti udržuje jejich obydlí v pořádku, aby se tam mohli opět vrátit. Nahrazuje tak péči vlastních dětí v případě, že se oni sami z nejrůznějších důvodů nemohou soustavně o svoje rodiče a další blízké příbuzné starat.

▲… za deště, vichru, ve sněhu i za úmorného vedra.

Mysleme na to, že Anička je pro tyto naše spoluobčany často jedinou spojkou do společenského života v obci. Obětavě je navštěvuje za jakéhokoliv počasí, nejen v době úmorného horka,

za deště, vichru, ale i ve sněhu. Na svých zádech jim přináší nákupy, u lékaře zařizuje léky a spotřební hygienické potřeby. Buďme proto trpěliví, když Anička vytahuje ať už v obchodě nebo třeba v lékárně šestou peněženku, aby zaplatila nákup dalšímu potřebnému člověku v naší vesnici.

Uvědomme si, že právě Anička přináší často dědečkovi nebo babičce ozdravnou chvilku pohody v osamělém dni plném překážek. Právě tato skutečnost nás vedla k myšlence, že neformální setkávání dříve narozených a osamělých a nejen jich třeba v naší knihovně, by mohla obohatit jejich život …

Mgr. Anna Hrozová

"TO JE TAKOVÁ ŠKODA, ŽE SE TAK MÁLO ČTE,"

říká Karin Václavíková, mladá občanka Pustiměřských Prus. Ona sama přečetla spoustu knih. Její složka v místní knihovně je přeplněná evidenčními kartičkami jak knih naučných, tak i různorodých příběhů. A čte příběhy moderní i díla osvědčených autorů, jejichž kvalitu už prověřil čas. Její záliba v psaném slově se dlouhodobě projevuje v četných úspěších v rozmanitých soutěžích, jimiž reprezentovala svoji školu, kterou nyní již opouští. V roce 2010 ve školním kole soutěže, kterým byl završen další ročník projektu o dodržování zákonů, sportovním sázení a zodpovědném rozhodování "Rubikon", získala 1. místo a v oblastním byla šestá. Dvakrát se zúčastnila mezinárodní soutěže Matematický klokan pořádané olomouckou pobočkou Jednoty českých matematiků a fyziků, a to v letech 2011 a 2012, okresního kola Biologické olympiády, kdy se v roce 2011 a 2012 umístila třetí a roku 2011 postoupila do okresního kola, podobně jako v zeměpisné olympiádě roku 2012, v okresním kole Konverzace v anglickém jazyce byla v II. kategorii v roce 2012 třetí, v Olympiádě v německém jazyce v okresním kole v DDM Blansko získala v II. kategorii 2. místo v

▲ Karin Václavíková letos absolvovala ZŠ Nádražní 5 ve Vyškově a nastupuje na Gymnázium ve Vyškově. *Převzato z Vyškovských novin.*

roce 2013 a ve stejné kategorii v Brně Lužánkách 3. místo a v roce 2013 v Dějepisné olympiádě ve Vyškově 2. místo. Dobře reprezentovala svoji třídu i v hudební soutěži v roce 2011, kdy byla 2.

Jejím koníčkem je hlavně česká literatura. V literární soutěži Vyškovský cedník 2011 v I. kategorii dostala diplom za 1. místo, v roce 2012 získala ve školním kole Olympiády v českém jazyce 2. místo a postoupila do okresního kola, stejně si vedla i v roce 2013, v těchto letech postoupila i do okresního kola soutěže dětských recitátorů v kategorie IV., kdy se v roce 2012 umístila druhá. Ve školním kole literární soutěže "Staré pověsti české" byla 1. v roce 2011 a v roce 2012 v literární soutěži "Božena Němcová" obsadila 2. místo.

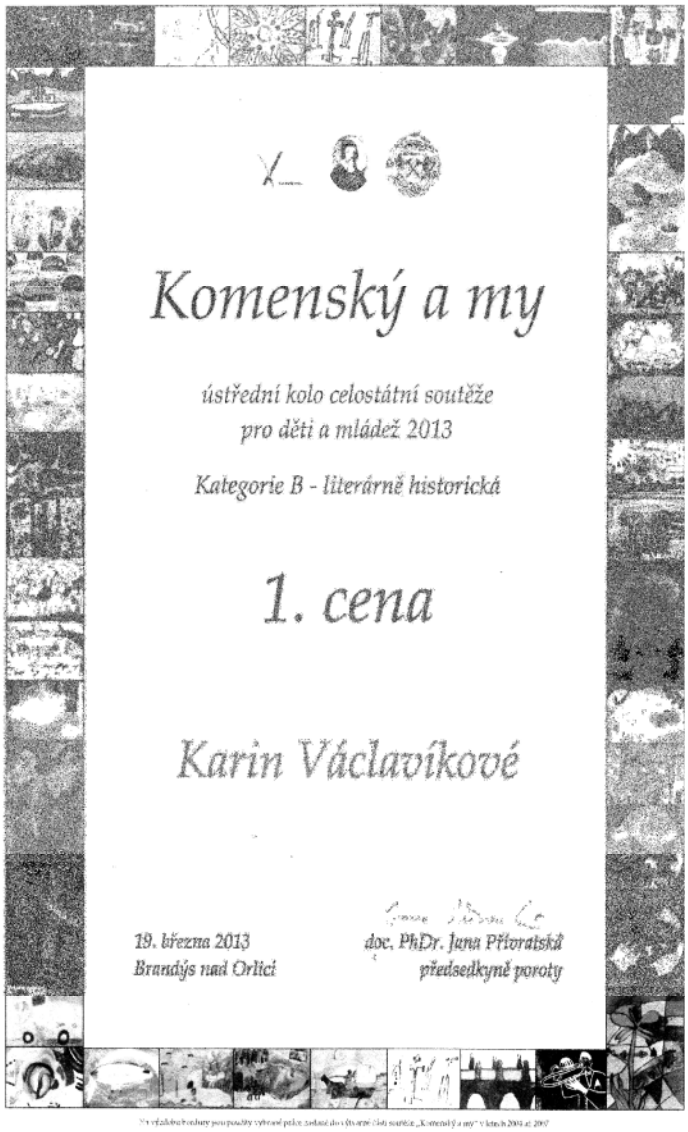

▲ Karin Václavíková reprezentovala svoji školu na mnoha soutěžích, nejvýznamnější úspěch v celostátním měřítku zaznamenala právě letos: Komenský a my - 1. cena.

V rámci základní školy dostala Pochvalný list za skvělou reprezentaci školy na vědomostních soutěžích roku 2012.

Prakticky se její literární ambice projevily v práci pro žákovský občasník, za což byla odměněna Pochvalným listem za aktivní práci v redakční radě školního časopisu KVASÁK ve školním roce 2011 až 2012.

Nejhodnotnější úspěchy však zaznamenala v ústředním kole celostátní soutěže Komenský a my v Kategorii B – literárně historické, kdy v roce 2012 získala 3. cenu za příspěvek "Sladce čti".

V roce 2013 tuto soutěž vyhrála: *"Ve dnech 17. - 19. března 2013 se konalo v Brandýse nad Orlicí*

ústřední kolo 11. ročníku slohové, literární a dějepisné soutěže Komenský a my. Díky slohové práci na téma: "Kdybys byl zvířetem, chtěl bys být domácím mazlíčkem, nebo tvorem divokým a svobodným?" se se svými spolužáky zúčastnila mladá občanka Pustiměře Karin Václavíková, žákyně 9. B třídy ZŠ Nádražní 5, Vyškov, finále této soutěže, v němž se umístila na 1. místě." jak mimo jiné píše Halina Rumpelová v dubnovém čísle Vyškovského zpravodaje. Oba výše jmenované příspěvky a další práce Karin jsou vyvěšeny v Obecní knihovně v Pustiměři a na internetových stránkách knihovny[2].

Jak hodnotí tyto výsledky sama Karin? Vysoko si cení vztahu se svou matkou, která je pro ni první kritičkou jejích literárních pokusů. Děkuje jí za hodiny, které věnovaly i s její mladší sestrou Klárkou společnému čtení, kdy si zároveň porovnávaly svoje pohledy na probíranou pasáž textu. Právě tyto intimní chvilky nad různorodými problémy rozmanitých oblastí života hodnotí Karin i její matka jako velice obohacující atmosféru společného soužití.

Dalším Karininým koníčkem je anglický jazyk, který prakticky rozvíjí v komunikaci se svou venezuelskou kamarádkou, se kterou by se ráda v budoucnosti setkala i osobně.

V profesním životě by se ráda věnovala některému z humanitních oborů – psychologii, právu nebo překladatelství. Chce se také pokusit o vlastní knihu.

Uvědomuje si ale, že bez poctivé práce ničeho nedosáhne. Velký důraz klade na hodnotné vzdělání. Pro začátek si vybrala vyškovské gymnázium.

Abychom pochopili, jak intenzivní vztah k literatuře a knihám Karin má, přikládám úryvek textu "Sladce čti" : ..... *"Přitom knihy jsou tolik přínosné. Rozvíjejí lidskou fantazii – když z písmen vzniknou slova, ze slov věty a z těch vět si čtenář v hlavě vytvoří své vlastní postavy, svůj vlastní svět - obohacují naši slovní zásobu – ty poetické slovní obraty, vtipné hlášky, neuvěřitelně trefná přirovnání, metafory, přídavná jména a příslovce. Mají strhující děj, při jehož čtení se spolu s hrdiny onoho příběhu pouštíme do předem prohraného boje s ohromnou přesilou zlověstně se lesknoucích přilbic a řinčících mečů, plavíme se po nekonečném oceánu až k*

2 http://www.zahrady-cz.com/okp.htm, / naši čtenáři: http://www.zahrady-cz.com/sikovni%20ctenari.htm

dalekému obzoru, bez kapky vody plazíme se po žhnoucí poušti, neúnavně se prosekáváme divokým pralesem, beznadějně se zamilováváme, bojíme se a pláčeme. Je neuvěřitelné, co dokáže kniha, je-li dobře napsaná ...".[3]

Přejeme Karin hodně štěstí na cestě ve světě dospělých.

---

3 Václavíková, Karin (2012): Komenský a my.

Mgr. Anna Hrozová

PRVNÍ AVON POCHOD V PUSTIMĚŘI

Rakovinou prsu onemocní během svého života každá osmá žena. V České republice žije momentálně přibližně 50 tisíc žen, které si vyslechly diagnózu „máte zhoubný nádor v prsu". Ročně přibude dalších šest tisíc žen, které si tuto diagnózu vyslechnou. Rakovina prsu je nejčastější příčinou úmrtí žen ve věkové kategorii 20 – 54 let, a to i přes fakt, že je poměrně snadno léčitelná, pokud je nádor odhalen včas.

Avon Pochod je celosvětová akce, v rámci které statisíce lidí vyjadřují svou podporu ženám s rakovinou prsu a jejich rodinám. V České republice se v roce 2013

koná již 13. ročník Avon Pochodu a obec Pustiměř se poprvé rozhodla stát dalším místem, které se podílí na podpoře tohoto projektu.

22. června 2013 se v Pustiměři konal historicky první pochod za zdravá prsa.

Atmosféra celého dne byla skvělá a téměř 300 účastníků „pochodovalo“ s nadějí a optimismem.

Během celého červnového odpoledne zcela zdarma podpořili tento „boj“ svým vystoupením skupina Karel Gott revival Morava, třebíčská kapela Social Band, malé mažoretky z Drysic, ale i dívčí vystoupení mažoretek z Vyškova. V průběhu akce se dámy měly možnost nechat nalíčit či udělat manikúru. Pro děti byl nachystán skákací hrad, soutěže, malování na obličej, avonová tombola a řada dalších atrakcí.

Růžové odpoledne se uskutečnilo díky společnosti Avon, Obci Pustiměř, SDH Pustiměř a řadě dalších dobrovolníků, kteří svojí prací, nadšením, pěveckým či tanečním vystoupením a obětavostí dokázali, že pomoci může opravdu každý. Poděkování tak patří všem účastníkům z řad veřejnosti, kteří akci podpořili nejen aktivní účastí, ale také koupí výrobků s růžovou stužkou, jejichž výtěžek byl bezmála 36 000,-Kč.

Částka v plné výši putovala na konto proti rakovině prsu.

Mgr. Petra Pešková

PUSTIMĚŘSKÁ KREV NA MAĎARSKÉ HRANICI

Letos je tomu 90 let, co byla zákeřnou vraždou prolita krev pustiměřského občana Jana Sedláčka, který zemřel při výkonu služby pohraniční finanční stráže na slovensko-maďarské hranici. Již málokdo si vzpomene, že do roku 1978 stával na pustiměřské návsi pomník věnovaný tomuto zapomenutému rodákovi, který svrchovanost naší republiky zaplatil vlastním životem a nejen spoustou planých řečí, jak je tomu dnes zvykem. Článkem bych chtěl věnovat vzpomínku na tohoto pustiměřského rodáka a občana, na kterého již dávno rodná obec zapomněla, a který padl v roce 1923 ve službě mladé Československé republice v časech jejího formování a ustanovování do suverénního státu střední Evropy.

Jan Sedláček se narodil 19. 5. 1897 v Pustiměřských Prusích č.p. 15, jako nestarší syn Vincenta Sedláčka, drába na pustiměřském velkostatku a jeho ženě Marianě Sedláčkové, která na statku pracovala jako posluhovačka. Po smrti otce Vincenta se rodina Sedláčková přestěhovala do nově postaveného domu v Melicích

č.p. 162, odkud Jan Sedláček v roce 1916 narukoval na povinnou vojenskou službu k 8. pěšímu pluku CaK rakousko–uherské armády. Po základním výcviku doplňoval 25. prapor polních myslivců, který byl nasazen na italské frontě, kde bojoval na rakouské straně do vyhlášení samostatné Československé republiky. Toužebný návrat domů ho však nečekal, neboť byl nasazen s již Československým 25. střeleckým plukem do československo-maďarské války, která probíhala od podzimu 1918 do srpna 1919.

Současný pohled na obec Perín - Chym od státní hranice

Zatímco v rodné Pustiměři se slavilo první výročí založení republiky a na návsi byla vysazena lípa svobody, Jan Sedláček teprve dostříhal metr povinné vojenské služby. Rozhodl se ale zůstat nadále ve službách Československé republiky na problematickém jihovýchodě Slovenska. Maďarští nacionalisté stále považovali slovenské území za horní část jejich velkého Maďarska, či alespoň doufali, že se tak jednou stane. 30. 12. 1919 nastoupil Sedláček k Pohraniční finanční stráži ČSR do hodnosti „dozorce“. V té době se finanční stráž na Slovensku teprve formovala. Oddělení finanční stráže vznikala prakticky na koleně a podmínky pro finančníky byly velmi těžké. Za plat 400 korun měsíčně si financové pořizovali svoji uniformu i potřeby pro službu a svoji obživu. Na ochraně dlouhých úseků hranic se tak podílela družstva financů o síle 4 až 6 mužů s velmi řídce osazenými úřadovnami v pohraničních obcích. Jan Sedláček

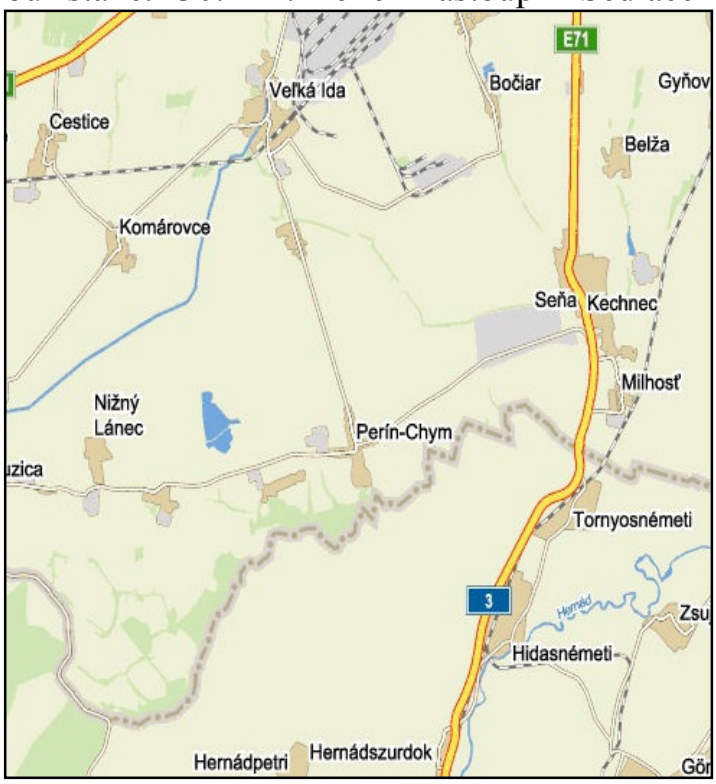

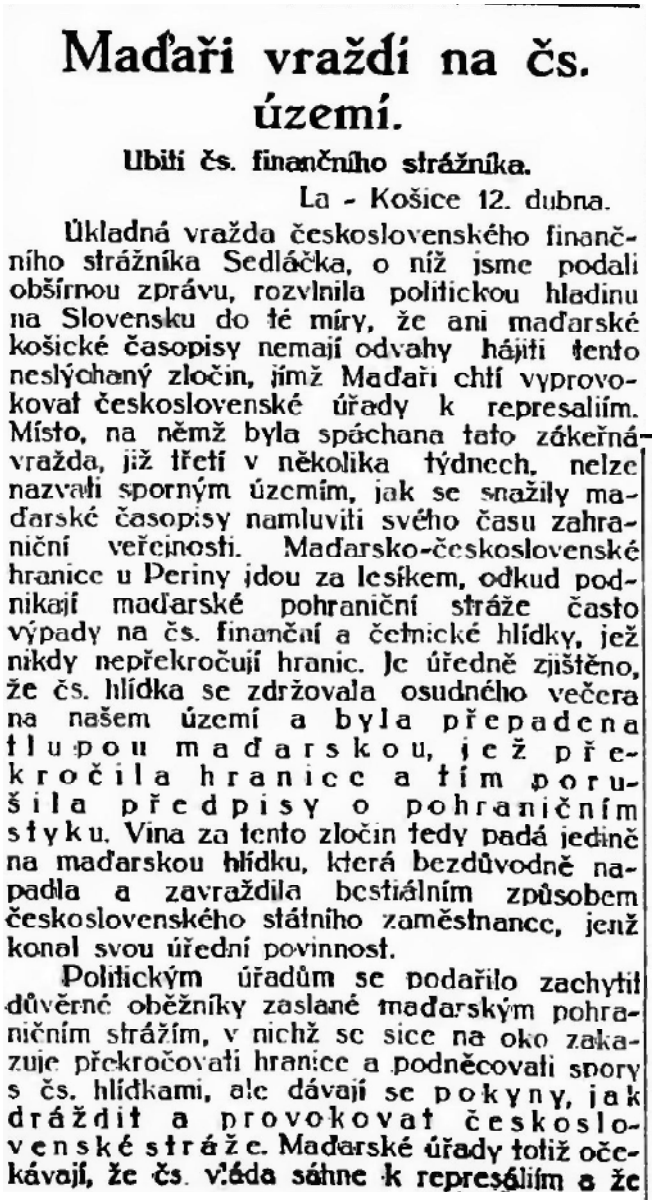

Maďaři vraždí na čs. území.

Ubití čs. finančního strážníka.

La - Košice 12. dubna.

Úkladná vražda československého finančního strážníka Sedláčka, o níž jsme podali obšírnou zprávu, rozvlnila politickou hladinu na Slovensku do té míry, že ani maďarské košické časopisy nemají odvahy hájiti tento neslýchaný zločin, jímž Maďaři chtí vyprovokovat československé úřady k represáliím. Místo, na němž byla spáchana tato zákeřná vražda, již třetí v několika týdnech, nelze nazvati sporným územím, jak se snažily maďarské časopisy namluviti svého času zahraniční veřejnosti. Maďarsko-československé hranice u Periny jdou za lesíkem, odkud podnikají maďarské pohraniční stráže často výpady na čs. finanční a četnické hlídky, jež nikdy nepřekročují hranic. Je úředně zjištěno, že čs. hlídka se zdržovala osudného večera na našem území a byla přepadena tlupou maďarskou, jež překročila hranice a tím porušila předpisy o pohraničním styku. Vina za tento zločin tedy padá jedině na maďarskou hlídku, která bezdůvodně napadla a zavraždila bestiálním způsobem československého státního zaměstnance, jenž konal svou úřední povinnost.

Politickým úřadům se podařilo zachytit důvěrné oběžníky zaslané maďarským pohraničním strážím, v nichž se sice na oko zakazuje překročovati hranice a podněcovati spory s čs. hlídkami, ale dávají se pokyny, jak dráždit a provokovat československé stráže. Maďarské úřady totiž očekávají, že čs. vláda sáhne k represáliím a že dokonce budou podniknuta branná opatření. V některých horkých hlavách se takové nápady již rodí, ba časopisy nabádají přímo čs. úřady, aby nedbaly na mezinárodní vztahy a aby zakročily přímo proti těm, kdož porušují klid na hranici. To jsou sice nápady pochopitelné a snad i omluvitelné, neboť tryskají z velkého rozčilení, jež se zmocňuje těch, kdož vidí, jak maďarské úřady beztrestně šlapou po všech mezinárodních úmluvách. Nesmíme však zapomínat, že by to byla voda na maďarský mlýn. V zahraničí se podivným způsobem utulávají případy, kdy maďarské úřady porušily klid, za to však s velkým křikem se roznášejí zprávy o odvetě československé. Proto nutno zachovat chladnou krev. Jakékoliv vojenské, byť i asistenční a bezpečnostní opatření bylo by jen na škodu, protože Maďaři by ukazovali naň jako bezdůvodné porušování mírových smluv.

Je podezřelé, že tyto útoky se opakují jen na území v okolí Hidasnemety, kamž jsou komandováni důstojníci, činní ve spolku probouzejících se Maďarů. Hlídky samy nemají ani zájmu, ani příčiny, aby ukazovaly nepřátelství vůči svým kolegům, kteří tak jako oni konají jen svou těžkou a odpovědnou službu. Útočí-li na naše stráže a zabíjejí-li naše finanční strážníky a četníky, činí tak z vyššího rozkazu. Proto bude úkolem našeho ministerstva zahraničí přimět maďarskou vládu, aby na hranice Hidasnemety dala důstojníky snášelivé. Podařilo se již odstranit jednoho zloducha, nadporučíka Totha, bude nutno zakročiti i proti nynějšímu veliteli Szábovi, jenž zřejmě je odpovědčen za včerejší vraždu.

Pohraniční finanční a četnická služba je na jižním a jihovýchodním pomezí zvláště obtížná. Celé zástupy pašeráků, politických štváčů, vyzvědačů a kolportérů velezrádných Jehlickovských a Dvorcsakovských letáků pobíhají podél hranic. Proto není divu, že na tento úsek nechce nikdo z našich pohraničních strážníků jít. Když pak se budou opakovat tyto úkladné vraždy, nebude možno sem vůbec nikoho dostat. Již proto bude musit čs. ministerstvo zahraničí zjednat nápravu a resolutně žádat od maďarské vlády záruky, že její orgány nebudou stále porušovat mezinárodní úmluvy. Nerozvážným zakročením na vlastní pěst mohlo by se více uškodit nežli prospět. Co bylo dovoleno, ba nutno za mimořádného stavu, nelze dělat dnes, kdy každý náš krok je v zahraničí žárlivě sledován.

dozor na státní hranici.

Na zvláště neklidnou hranici, střeženou oddělením finanční stráže v Períně, nastoupil Jan Sedláček dobrovolně v roce 1923 jako velitel finanční stráže.

V této oblasti samo obyvatelstvo netušilo, jestli jsou rodní Maďaři, Slováci, či potomci Němců, kteří tuto oblast hojně ve středověku osídlovali. Čs. finanční stráž, kterou tehdy tvořili víceméně jen Češi a Moravané, zde byla zpočátku vnímána velmi negativně. I sloužil zpočátku na oddělení finanční stráže v Michaľanech, kde byl v roce 1920 povýšen do hodnosti „strážmistra“. Vzhledem k značné prostupnosti Československé hranice s Maďarskem byla zřizována a posilována další oddělení finanční stráže, aby tak byly zkráceny pochůzkové trasy a byl zvýšen

když se Slovensko hlásilo k Čs. republice, nemělo z počátku kádrovou základnu pro výkon vlastní státní správy. V Períně tak sloužili cizinci z Česka pro Maďary ze Slovenska. Změna působiště se však Sedláčkovi již brzy stala osudnou, a to již po třech dnech služby na novém služebním místě. Dne 10. 4. 1923 kolem 23:15 hod. byla jeho hlídka, ve složení Jan Sedláček a Alois Berka, přepadena při služební obchůzce mezi obcemi Perín – Chym střelbou z blízkého březového lesíka přesilou vojáků horthyovského Maďarska. V tehdejších zprávách se mluvilo o šesti až osmi mužích, kteří na procházející hlídku číhali na Československém území v pohraničním hájku. Jan Sedláček jako velitel hlídky kryl ústup Aloise Berky, ale sám padl do zajetí maďarských vojáků. Tito ho odvlekli na maďarskou stranu a tam dvaceti bodnými ranami vojenským bodákem ubodali k smrti (*někde je zmiňováno celkem 23 bodných ran a jedna střelná rána*). Vraždu se ani nesnažili maskovat a prostě slovenským orgánům oznámili, že se na maďarské straně nachází tělo mrtvého finančníka, ať si ho odnesou a pohřbí.

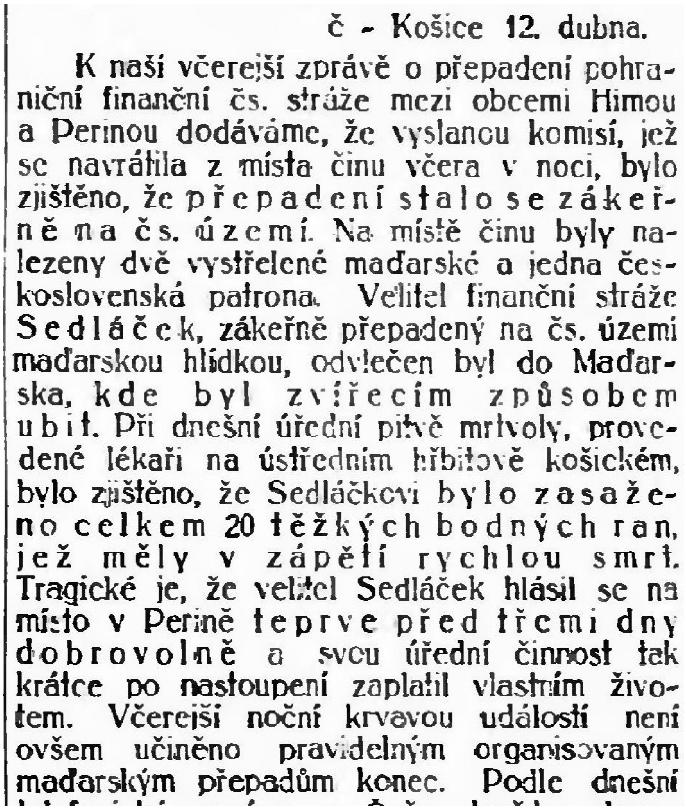

č - Košice 12. dubna.

K naší včerejší zprávě o přepadení pohraniční finanční čs. stráže mezi obcemi Himou a Perinou dodáváme, že vyslanou komisí, jež se navrátila z místa činu včera v noci, bylo zjištěno, že přepadení stalo se zákeřně na čs. území. Na místě činu byly nalezeny dvě vystřelené maďarské a jedna československá patrona. Velitel finanční stráže Sedláček, zákeřně přepadený na čs. území maďarskou hlídkou, odvlečen byl do Maďarska, kde byl zvířecím způsobem ubit. Při dnešní úřední pitvě mrtvoly, provedené lékaři na ústředním hřbitově košickém, bylo zjištěno, že Sedláčkovi bylo zasaženo celkem 20 těžkých bodných ran, jež měly v zápětí rychlou smrt. Tragické je, že velitel Sedláček hlásil se na místo v Perině teprve před třemi dny dobrovolně a svou úřední činnost tak krátce po nastoupení zaplatil vlastním životem. Včerejší noční krvavou událostí není ovšem učiněno pravidelným organisovaným maďarským přepadům konec. Podle dnešní

Společná vyšetřovací komise potvrdila podle vystřelených nábojnic a stop na místě činu, že k přepadení došlo na Československém území. Případ tehdy vzbudil značný rozruch jak v tisku, tak na vnitropolitické i mezinárodní úrovni. K potrestání vrahů ani iniciátorů incidentu tehdy nedošlo, i když se mluvilo o promyšlené teroristické akci, kterou měl na svědomí velitel maďarských pohraničníků v Hidasneméti, por. Szabo, který měl jednat z rozkazu vyšších Maďarských vojenských kruhů. Pohřeb se konal ještě tentýž týden v sobotu 14. 4. 1923 v Košicích.

Po Sedláčkově vraždě došlo k diplomatické roztržce mezi Československem a Maďarskem. Maďarská strana odmítla poskytnout pozůstalým jakékoliv odškodnění.

Jan Sedláček tak rodnou Pustiměř již nikdy nespatřil a rodina Sedláčkova vzhledem k tehdejším poměrům nespatřila zase jeho hrob v Košicích. Na jeho smrt ale republika ani rodná Pustiměř nezapomněla.

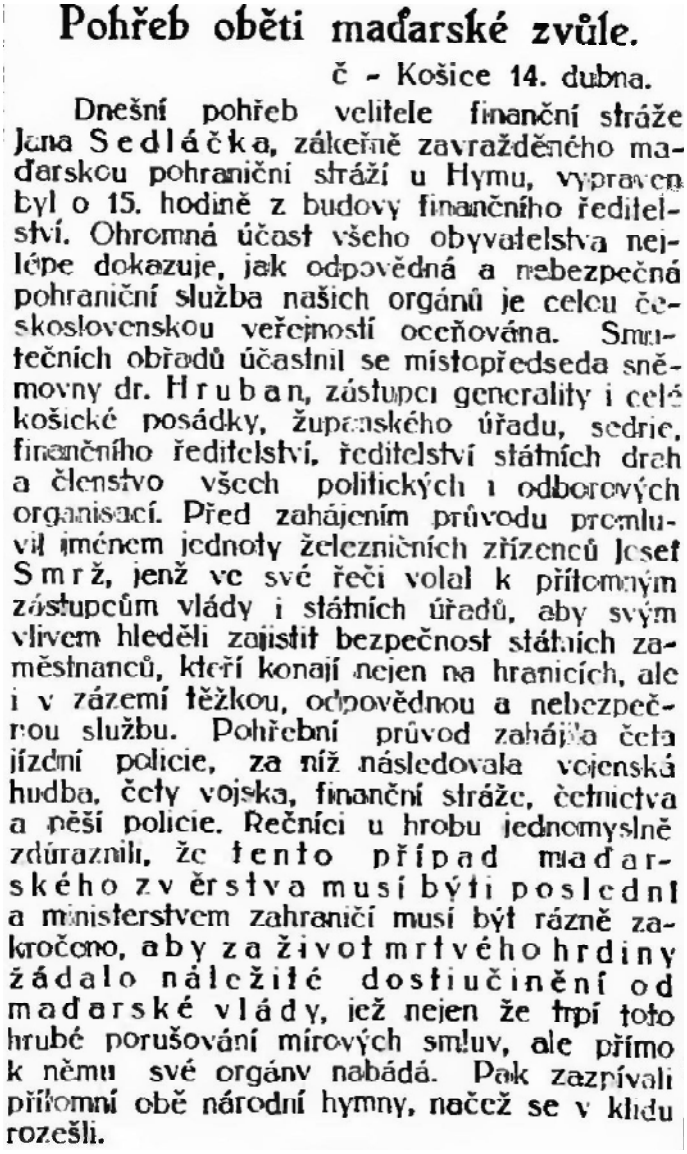

Pohřeb oběti maďarské zvůle.

č – Košice 14. dubna.

Dnešní pohřeb velitele finanční stráže Jana Sedláčka, zákeřně zavražděného maďarskou pohraniční stráží u Hymu, vypraven byl o 15. hodině z budovy finančního ředitelství. Ohromná účast všeho obyvatelstva nejlépe dokazuje, jak odpovědná a nebezpečná pohraniční služba našich orgánů je celou československou veřejností oceňována. Smutečních obřadů účastnil se místopředseda sněmovny dr. Hruban, zástupci generality i celé košické posádky, županského úřadu, sedrie, finančního ředitelství, ředitelství státních drah a členstvo všech politických i odborových organisací. Před zahájením průvodu promluvil jménem jednoty železničních zřízenců Josef Smrž, jenž ve své řeči volal k přítomným zástupcům vlády i státních úřadů, aby svým vlivem hleděli zajistit bezpečnost státních zaměstnanců, kteří konají nejen na hranicích, ale i v zázemí těžkou, odpovědnou a nebezpečnou službu. Pohřební průvod zahájila četa jízdní policie, za níž následovala vojenská hudba, čety vojska, finanční stráže, četnictva a pěší policie. Řečníci u hrobu jednomyslně zdůraznili, že tento případ maďarského zvěrstva musí býti poslední a ministerstvem zahraničí musí být rázně zakročeno, aby za život mrtvého hrdiny žádalo náležité dostiučinění od maďarské vlády, jež nejen že trpí toto hrubé porušování mírových smluv, ale přímo k němu své orgány nabádá. Pak zazpívali přítomní obě národní hymny, načež se v klidu rozešli.

2. září 1928 byl v Pustiměři uprostřed návsi vztyčen na náklady svazu finanční stráže pomník zavražděnému a na místním hřbitově byla vytvořena rodinná náhrobní deska s obdobným textem jako na pomníku, který hradila rodina z finančního odškodnění od ČS vlády.

V Pustiměřské kronice z roku 1928 byla událost popsána jako slavnost s hojnou účastí obyvatelstva v krojích, které se účastnilo velké množství příslušníků finanční stráže i významných politických zástupců republiky, především pak ministerský rada financí Dr. Steinhauser, viceprezident zemské finanční správy v Bratislavě Jan Vencálek a spousta dalších finančních funkcionářů z Čech a Moravy. Slavnosti předcházel průvod s hudbou přes celou obec. U pomníku zazněly projevy významných zástupců státní správy i obce, kdy projevy byly prokládány zpěvem národních písní pěveckého kroužku, jako například Moravo a Anděl lásky. Po vlastní slavnosti se konal v zahradě u Dohnalů koncert. Pomník byl dílem akademického sochaře Al. Suka (dnes asi již neznámého).

Tehdejší zástupce Svazu finanční stráže R.Č.S. inspektor Motl slavnostně předal pomník do patronátu obce. Obecní zastupitelstvo Pustiměře, slovy tehdejšího starosty Bohuslava Pospíšila pomník převzalo

do svého opatrovnictví a přislíbilo i za budoucí generace, že obec bude o pomník pečovat a starat se tak o důstojnou památku na významného pustiměřského rodáka, který položil život za svrchovanost Československa. Tento slib se obci dařilo plnit i

v dobách poválečných, především s hojnou účastí rodiny Sedláčkových. Na konci války v květnu 1945 byl pomník lehce poškozen střelami, ale opravy se již nedočkal. V dobách normalizace se nápis o úkladné vraždě spáchané voják tehdy spřáteleného Maďarska z Varšavské smlouvy moc nehodil, a tak se pomník stal nepohodlným. Při příležitosti rekonstrukce návsi v roce 1976 až 1978, kdy vznikla nová samoobsluha „Na Domečku“ a před ní velké parkoviště s točnou autobusů, byl pomník zcela odstraněn. Vzhledem k jeho stáří a asi i umělecké hodnotě mohl být přesunut o několik metrů severně, či jižně do okolního parku, ale on zmizel beze stop. Asi hlavní příčinou jeho úplné likvidace byl již zmíněný nápis na pomníku. Protesty rodiny Sedláčkových rovněž nebyly moc hlasité, neboť bratr zavražděného Václav Sedláček byl dlouholetým zaměstnancem obce, jeho syn Ladislav vojákem armády ČSSR a Sedláčkova neteř Chládková manželkou tehdejšího člena MNV Pustiměř. Je s podivem, že v parku přežily pomníky Masaryka a Antonína Švehly, předsedy první vlády ČSR, a to i za doby nejtvrdší totality, ale pocta prostému člověku z Pustiměře zmizela. Lze v tom spatřit jakousi symboliku o nesmrtelnosti politiků, ale život prostého jedince upadá v zapomnění. Společně s pomníkem tak zanikla i vzpomínka na významného občana Pustiměře, který svým tragickým osudem zaplatil za již neexistující svrchovanost československé státní hranice a posílil tak národní povědomí v dobách, kdy to republika nejvíce potřebovala a hledala své nové hrdiny. Ale i v současné době společné Evropy, kdy státní hranice již nehrají významnou roly, bychom neměli zapomínat na lidi, kteří se podíleli každodenní službou a prací na pevných základech dnešní samostatné republiky, a nespoléhat se jen na prázdná slova populistů všech dob.

PS: Zdá se až neuvěřitelné, že i horní tesaná část pomníku zmizela beze stopy? Město Košice hrob Jana Sedláčka stále důstojně udržuje (Košice – Jih, veřejný hřbitov, inventární číslo 59982400001).

Roman Trávníček

Zdroje:

http://www.financnistraz.estranky.cz/

Novinové články r. 1923: http://kramerius.mzk.cz/search/i.jsp?pid=uuid:bdc405b0-e5f9-11dc-bfb2-000d606f5dc6

http://forum.valka.cz/

Kronika obce Pustiměř

Vojenský národní archív ČR, Praha

Štátný archív v Košiciach

Moravský zemský archív Slavkov u Brna

Soukromý archiv Ing. Jaroslava Beneše a Mgr. Ondřeje Koláře, Ph.D

Vzpomínky pustiměřských pamětníků a příslušníků rodiny Sedláčkových - Ladislava, Vojtěšky, Raimunda a Emilie

KUDY KAM V NAŠÍ OBCI

V červenci vyšel Atlas Pustiměře, který je vodítkem pro návštěvníky nebo zájemce z řad spoluobčanů, kde hledat umístění domů podle čísel popisných i současných a také některých zaniklých historických artefaktů na území obce. Jedná se o upravené výřezy mapy generované programem KEN, vlastněným Obcí Pustiměř, na jejíž objednávku atlas vznikl. Mapy jsou doplněny rejstříkem čísel popisných domů, jmenným rejstříkem občanské vybavenosti vesnice a rejstříkem čísel, která označují jednotlivé historické artefakty, doplněné jejich stručným popisem.

Další informace o obci můžete získat v publikaci "Pustiměř v proměnách času", která byla vydána před dvěma lety. Obě tiskoviny si můžete zakoupit na Obecním úřadě v Pustiměři.

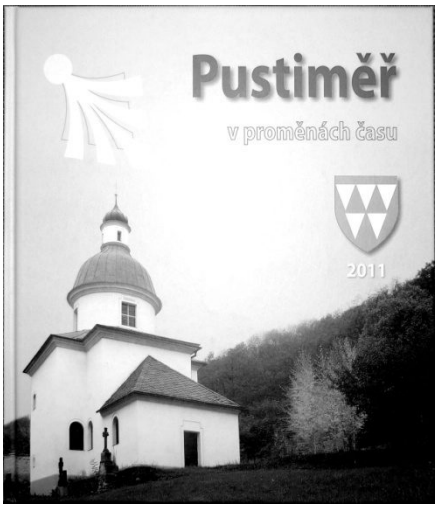

Nepřesnosti vzniklé v průběhu zpracovávání materiálu a dodatečně zjištěné informace o popisovaných skutečnostech jsou průběžně aktualizovány na internetových stránkách Obecní knihovny v Pustiměři: http://www.zahrady-cz.com/erata.htm

▲ Pasování prvňáčků na čtenáře v obecní knihovně – 31. 5. 2013.

▲ Třetí ročník turnaje v dámě v obecní knihovně – 1. 2. 2013.

▲ Žákovský ples místní školy v Sokolovně – 22. 2. 2013.

▲ Avon pochod v Pustiměř – 22. 6. 2013.